

עין משפט
גור מנחה

נו:

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות

מסורת הש"ס

ומי פירות אין מחמיצין. פירשמי כריש פירקין (דף נג: ד"ה און):
ושמענין היה ד"ר"ע דאמר מרת יבש יש לא נתקדשה. לקמן נ"פ שמי
מדות (דף ט:). וז"ל דלמא ס"ל תנור מקדש דהיינו
דמסקרו פניה ועדיין יכול לנא לדי חמיצין ונראה לדקדק מתוך כך

א ומי פירות אין מחמיצין...
כ טישיע פיה חמין מסת
ספין חן:
לד ב מ"ה מ"ה מלכות על
תקדש על י:
לה ג ד מ"ה פ"ה מסת
למתי מנתה חלד
יסת כריז אלמז יתיש
כתיב:

תורה אור השלם

1. ויהי ביום כלות משה
לוקח את העשן ומיטשו
אחו וקדש אתו ואת כל
כלי ואת המזבח ואת כל
כלי וימשיחו וקדש
אדם: כבודם ב' א
2. מושבותיהם יקראו
לחם תנופה שהם שני
עשרים סלת תהינה חמץ
תאפהו בכורים ליה:
ירקא ב' י:
3. כל המנחה אשר
תקריבו ליה לא תעשה
חמץ כי כל שאר לכל דבש
לא תעשהו משום אשה
ירקא ב' א
4. קרבן ראשית הקריבו
אדם ליה ואל המזבח לא
יעלו לרוח ניחוח:
ירקא ב' ב

בוסף רש"י

מרת הלח נמשח בין
מכפנים בין מבחוץ. שפת
הלי: (ירקא ב' כתיב) מרת
היבש לא נמשחו כל
עיקר. מיהו מל שמעון
קדש המזבח הזה ונבדל
למזל למקדש יוסט.
כל שמעון ב' מ שאר
וקל נבדל לא תקריבו ליה
(ירקא ב' ה) היה ליה למתבט
לזה ליה למתבט ממתי. אל
למקדש ליה מלפני נשחיה
לא תקריבו ליה משום עולה
כח סלת ליה. יש כולל ליה
ולו וסל מן קרבתת מין
מעולה ליה כולל לו שר
מנות וסופת לו ונבדל
זנבוסט י:

שיטה מקובצת

8. שחל רבין חיבור ר' ראובן
נמחק: 9. נמשח מכפנים ולא
נמשח: 10. הלח משה
במסות ולא נמשח: 11. והא
איבא ביטא. וזה ליל סאי
קרא ליה מה שמעון לרבי
עקיבא מרת יבש לא
תקדשה ליבא בשלשה
ביטא. וזה ליה ר' פלגי ר'
יוסי הגלילי אבל ר' יוסי
לעיל וליקמן פרוך לא מרת
לחה אחי יבש שיהיה רחב
לעיל דמס' דמריבה רחב או
הפנים פלוג אמנות נמסיהו:
שירי לקאשיי לעיל נמי
ספיר וזה איבא ביטא דלחה
היה ולא פלגי ר' יוסי
במלת דמריבה רחב: 12. כן
שליש: 13. לא אמר וחיבה
כחב נמחק: 14. קריש קדשים
איה ה' נמחק: 15. דיר כח
חיסוק: 16. דבספין נבדלת:
17. וירקא איה בדרו חיסוק:
18. נמשח כלי מרת: 19. סהיה
נמן חתה איה ביטא כשליש:
20. ורחלם הפנים: 21. תקדשה
מן שבוכה הדי ארחי:
מרת: 22. לאחר שנאפו: 23. כלי
משעב הרתינו חובי הדי
אחיי מרת: 24. מבחוץ
מחיי: 25. כן כמפני נמשחי
שתי הלחם דלחה היה וחיבי
אמרי לעיל דאיה קדשה
עד לאחר איה מרת כלי:
26. עד לאחר
אפיה: 27. שריש שנתוריה:
28. מרת: 29. ורחי חובי מות
מרת: 30. הלחם וכוונתו:
31. חבס מן ליש:

אומי פירות אין מחמיצין. אמר ריש לקיש אומר
היה רבי יוסי הגלילי מנחת נסכים מוגבלה
במים וכשרה לחם הפנים מרת יבש היא
ושמענין ליה י"ל ר' עקיבא דאמר מרת יבש
לא נתקדשה שלה 16. (רבי ראובן) משמיה
דרבי יוחנן כך היא הצעה של משנה ואיפוך
דברי רבי יוסי הגלילי ר' עקיבא אומר לרבות
מנחת נסכים לחימוץ ואודא ר' יוחנן למעמיה
דאמר ר' יוחנן רבי יוסי הגלילי ואחד מתלמידי
ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יאשיה
דתניא וימשחו ויקדש אותם רבי יאשיה אומר
מדת הלח נמשח בין מבפנים בין מבחוץ
מרת יבש ונמשחו מבפנים ואין נמשחו
מבחוץ רבי יוחנן אומר מדת הלח ונמשחו
מבפנים ואין נמשחו מבחוץ מדות יבש לא
נמשחו כל עיקר תדע לך שהרי אין מקדשות
דכתיב: ממושבותיהם תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרונים סלת תהינה חמץ תאפיהו
בכורים לה' אימתי הן לה' לאחר שנאפו במאי
קא מיפלא אבותם רבי יאשיה סבר אותם
למעוטי מדת יבש בחוץ ור' יוחנן סבר מדת
יבש חול הוא ולא איצטרך קרא למעוטי כי
איצטרך קרא למעוטי מדת לח מבחוץ ליבא
נמי ר' עקיבא ואחד מתלמידי ר' ישמעאל
אמרו דבר אחד ומנו רבי יוחנן משום דלא שוו
במדת לח להרדי א"ל רב פפא לאבבי ז' והא
איבא ביסא דלח הוא א"ל כגון 18. שלש על גבי
קטבליא אי הכי דקאמר ליה רבי יוחנן תדע
לך שהרי אינה מקדשת ליבא ליה כגון דכיליא
במרתין קרא לרביי כנס כמנחה
19. כתב רהמנא דלעביד רבא למיולש ביה כי
לש לה על גבי קטבליא לית לן בה אלא עשרון
כיון דאמר רחמנא עביד עשרון וכילי ביה שביק
עשרון דקודש וכילי בעשרון דחול 17. תנו רבנן
מננין למעלה מבשר הטאת ומבשר אשם
ומבשר קדשי 18. הקדשים ומקדשים קלים
וממותר העומר וממותר שתיי: הלחם ומלחם
הפנים ומשירי מנחות שהוא בלא תקשה
ת"ל יבי כל שאור וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה לה' כל שהוא ממנו לאישים
הרי הוא בכל תקטירו ושתי הלחם ולאחם
הפנים יש מוהן לאישים והתניא יצאו שתי
הלחם ולאחם הפנים שאין מהם לאישים אמר
רב ששת אין מגופו לאישים איחמר המעלה
מכולם על גבי הכבש רבי יוחנן אמר ר' חייב
ר' אלעזר אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב
תניא המזבח אין לי אלא מוזבב כבש מנין
תלמוד לומר ואל המזבח לא יעלו 19. לרצון
ור' אלעזר אמר פטור מ"ט דאמר קרא יצאו
ורבש קרבן ראשית תקריבו אותם אותם שאור
דרבי לך כבש ממוזבב אבל מידי אחרינא לא
ור'

ומי פירות אין מחמיצין. ולית ליה מנגלה כמים וכשרה ומנחת כמים
וכנה משתי נמי אמרנא מניה וכני משום פלוגמיהו נקט: 17. וסוקרין
מנחה נסכים מי 18. הויה חיסוק הא מי פירות הן. דכשנא 19. נגבלה
דהא יש לה ג' לוגין לעשרון דכשנא שאר חיסוק מנחות שאין שמנן
מרוזב סוכי נומנן כהן מים הלך
1. איחמר כהן חיסוק אל כל כהא מלי
חיסוק איכא: מנגלה כמים. הלך
אית כהו חיסוק: מדה יבש היא. דלא
היו נומנן יא דניכסא שהיא כלי שרת
אלא בעשיון כשמודדן ועשרון מדה
יבש הוא: ושמענין לרבי עקיבא כו'.
כפ' ב' מדות (לקמן דף ט:). וכוין דלאו
קדושה היא עד שיקדנה בשלחן אמאי
עבר עליה. ולקמן פרוך הא מדה למ
היא 19. נמי שהי 19. נמנו דניכסא
כשנא ומעני ליה לקמן: שלח רבין
ודאי כך הלעט המסנה. כדאמרן:
אלא אפיך לה. משום דהאי פירכא:
ואודא ר' יוחנן למעמיה. דמוקי כך
לחם 19. כרי יוסי אלמא לרי יוסי
מדה יבש נתקדשה לטעמיה כו':
וימשחו ויקדש אותם. אכלי מוזבב קאי
16. דלחיס הס: מדה סלה. הין ומלי
הין וכולהו לודך דמפרש כפ' ב' מדות
(לקמן דף ט:): מדע לך. דלא נמשחה
שהרי אינה 17. ויחנן קדשת מה שמנוסה
18. עד לאחר שנאפו דתנור מקדשו
דמנור היה עשניה אל משיקרא לא
קדשהו עשרון שנמדדו בו ורבי
יאשיה דריש ככורים לה' אקודש אפייה
קאי: 19. אוסס. כפנים של כלי
משמע 19. ונימא נמי ר' יוחנן ר"ע
ור' יוחנן אמרו דבר אחד. דהא
מרוייהו אית דמדת יבש לא
תקדשה: משום דלא שוו. רבי ור'
יוחנן כמדת לח כי הדדי דרבי יוחנן
אמר מדת לח כפנים ולא בחוץ ור"ע
סבר בין מבפנים בין מבחוץ 19. נתקדשה
כפ' שמי מדות (לקמן דף ט:). והאיכא
כיוסא 19. 19. כלי שרת: קטבליא.
עור 19. לימא ליה. רבי יאשיה הכי
דלא נתקדשה עד י"א אפייה: כגון
דכילא בעשיון דחול. כי היכי
דנשמתי גבי לישה: עשרון. כמי
דמורה ועשרון סלת: קדשי קדשים.
כגון זכחי שלמי לצור דהן ככשי עזרת:
מוסר העומר. שריש 19. שנתורו מן
הקומן: כל שממנו לאישים. כל סבלה
כבר ממנו למנחה ומשך קרבנות ככר
עלו חלב וכליות ומן המנחות ככר
עלה הקומן ומשתי הלחם ככר עלו
מלכי עזרת הדחין עמיהו וכגופן
דמו ומלחם הפנים כזיכי לנזונה:
ואו שתי הלחם ולהם הפנים.
מדון הגשה לקמן כהאי פירקין
דף טא: 19. אין מגופו לאישים. הלך
לענין הגשה לא דמו לשאר מנחות
שמגופן לאישים אכל לענין הקטורה
שריש נינהו דככשים וכויון מתירין
אומן: מכולם. מאחד מאלה:
חייב. כאלו העלוהו על המזבח:
כ' 19. מוזבב. ואל המזבח לא יעלו.
דפקמן ללא תקטירו וממנו
אשה: אוסס. 3. ויהלחם יא מנו
שאר

הגהות הב"ה

1. ש"י דריש ויחנן וימשחו
קאי דלחיס לחם 19. ויחנן
19. דהי מעו יוסי מה
שמנוסה אלא לחר: 20. דהי
אותם לחם נסכים: 21. דהי
והלחה ככל כל לש"יבו
הסיד: 22. דהי קטבליא עור
ולא תקרא כלי שרת
הסיד:

גליון הש"ס

הוסיף דהי כבש כו' דהי
הוא אין עוקר ליתחלה וימשחו
ע"י זכוח דף ס"ה
המסופת דריש כנס:

רבינו גרשום

מנגלה כמים עם השמן
וכשרה ושמענין ליה ליה
עקיבא דאמר רבי יוסי
מדת של יבש דאמר מרת
יבש לא נתקדשה כל עיקר
והוא ליתחוב עולה משום
המקדש. הא מרת ויבש הוא
דאי כהן סוכן ואודא ר'
יוחנן לטעמא דרי יוסי
הגלילי סבורא ליה כרי
יאשיה דמרת יבש נמשח
בכפנים הלך כריב לחם
הפנים לחימוץ: ליבא נמי
לח יוחנן ר' עקיבא דאמר
מדת יבש לא נתקדשה ר'
יוחנן אמר דבר אחד. אמר רבי
אמר דבר אחד דהי רחוב
שוו במדת לח להרדי רחוב
ר' עקיבא קאמר פירקין בין
מדות ומדת לח נמשחו בין
הגלילי סבורא ליה כרי
איבא ביטא דלחה רחב:
אמר ליה רב פפא לאבין
אמרת אשם חבי לא רבין
ר' עקיבא לחם הפנים
היה ולא נתקדשה מרת יבש
איבא ביטא כלי שרת והא
בה המנחות דלחה היא
בעשיון לחינה בין מים
לנבילה ונתקדשה ליה
ליתחוב עולה משום חיסוק:
כי קאמר רבי עקיבא בלא
סחיובי אלחם הפנים לשמן
חיסוק מנין כשנאפו על גבי
קטבליא עור יבש. ולא
ביטא. אי הכי כיון דאמר
משחיה לא איקדשה בנא
שליש ע"י קטבליא (הא
דקאלי ר' יוחנן לרי יאשיה
תדע לך שלא נמשחו שהרי
אין תקדשות: לימא ליה ר'
יוחנן משום חבי אין
יאשיה משום חבי אין
קדשת כנו (דיליקין
וכיליהן) בעשיון דחולין
שלא מרת השליל בעשיון
דקדש אלא חיל רה כרד
בעשיון דקדש נמשח:
הכי השתא בשלמא ביטא
הוסיף חבי יסול נגבלה ע"ג
קטבליא דלא אמר רחמנא
עבר ביטא ולא מכוס
אחי דלא מינו ביטא
מכוסה בחוזה: מנין למעלה
מבשר הטאת וכו' והקטיר
דבר האכל למנוחה: הוא
יכול למסור כל שאר וכל
דבש לא תקטירו אשה ליה:

מנו למה לי אלא לימר לך כל שממנו לאישים שירוי הרי זה בכל תקטירו: אין מגופן לאישים. אבל עמון יש ממנו לאישים מאי נירו כשכבים הבאים עם הלחם אימורין למוזבב ושני כזיכי למוזבב הבאין עם לחם הפנים למוזבב: המעלה ספולין על גבי הכבש. בלא הקטרה: אותם שאור ודבש אחי רחוב לך ככש כמזבח מואל המזבח ליחיהו הכבש: